

РЕШЕНИЕ

№ 6086

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6892** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, подадена чрез процесуален представител юрк. В. Ц., срещу Решение № 2288 от 16.05.2023г. на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 2655/2022г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-113/16.12.2021г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на основание чл. 116 б, ал. 1 от Закона за лечебните заведения на Н. И. И. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева, за нарушение на т. 9.3.1, от раздел II, Глава Втора от Наредба № 3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина".

В жалбата са развити съображения за неправилност на решението, поради постановяването му в нарушение и при неправилно прилагане на закона. Изложени са твърдения, че не е извършен последващ медицински триаж на място. Оспорват се като незаконосъобразни изводите на СРС свързани с пороците на контролирания акт. Иска се от съда да отменени решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се потвърди изцяло НП. В съдебно заседание, се представлява от процесуален

представител – юрк. В. Ц., който поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът- Н. И. И., чрез процесуалния си представител адв. К. оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на Софийски районен съд. Претендира присъждането на разноски.

Представителят на СГП, прокурор Ю., дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата. Предлага същата да бъде оставена без уважение и да се потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Установено е по делото, че на 04.04.2021г., като дежурен екип за дневна смяна в Ц.-С. била на смяна д-р Н. И. В 08.58ч. бил подаден сигнал към Центъра за спешна медицинска помощ за адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]- за лицето И. М. на 52г., с повод за повикване: „Конт. с Ковид 19, силен задух“ . Повикването било предено за изпълнение на д-р Н. И. в 10.41 ч. Екипът е потеглил към адреса в 10.42 ч. и е пристигнал в 10.57 ч., извършил е преглед на пациента. Поставена е била диагноза „Ковид 19“, а пациента е оставен на място. Д-р Н. И. изготвила Ф. за спешна медицинска помощ с отбелязани имена на пациента, адрес, часове на 10.41 старт и 10.51 на място; първоначален преглед: с посочени Неврологичен статус: в съзнание, няма отпадни симптоми, нормални зеници; Г. скала: 15 точки; дишане: нормално с честота 10-24 мин.; хемодинамика-сърдечна честота: 100 RR 130/80; допълнителен клиничен преглед: SpO2 95%; контактен, адекватен, афебрилен; изострено дишане от ляво; работна диагноза: вирусна инф.-неустановена.

В дадените в последствие писмени обяснения д-р Н. И. е посочила, че е извършила преглед на лицето, при който били установени нормални показатели и стабилна хемодинамика, които не предполагали спешно хоспитализиране към момента. Сатурацията и хемодинамичните показатели на пациента позволявали отлагането на хоспитализацията, предвид тежката ситуация с наличните свободни места в съответните болнични заведения към месец април 2021г.

На 11.11.2021г. бил съставен АУАН №А-137/11.11.2021г от д-р А. А., против д-р Н. И. И., за извършено нарушение на т.9.3.1 от Глава втора, Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина".

Въз основа на посочения АУАН е било издадено и процесното НП, с което на Н. И. И. е била наложена глоба в размер на 2000 лева, на основание чл.116б, ал.1 от ЗЛЗ, за извършено нарушение по т.9.3.1 от Глава втора, Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", вр. чл. 6, ал.1 от ЗЛЗ. В мотивите на същото е посочено, че в резултат това, че д-р Н. И. не е извършила тираж на мястото на инцидента е нарушила т.9.3.1 от Глава втора, Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина".

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения.

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Касационната инстанция споделя изводите на проверявания съд за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на процесните АУАН и НП. Неясно и непълно от фактическа страна е посочено твърдяното нарушение в АУАН и в НП. Не е посочено и кое конкретно правило на поведение скрепено в съответната правна норма е било нарушено от Н. И..

Констатира се от настоящия съдебен състав и липса на елементи обуславящи обективната съставомерност на нарушението, което не е отчетено от проверявания съд. В тази връзка, към изложените мотиви следва да бъде допълнено и следното:

В т.9.3.1 от Глава втора, Раздел II на Наредба № 3/06.10.2017г. липсва правноустановено задължение за медицинското лице посетило съответния инцидент за извършване на триаж на място. В раздел II, Глава Втора от Наредба № 3/06.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина" е предвидено следното:

9.3. Медицинският триаж на мястото на инцидента и транспортният медицински триаж се осъществяват от спешния мобилен екип, обслужил повикването, по искане на диспечерския екип на основание приоритетния екипен триаж.

9.3.1. Медицинският триаж на мястото на инцидента е входящ и включва определяне на триажна категория на спешен пациент с използването на обективни клинични критерии и последващо определяне на лечебен или транспортен приоритет или комбинация от двата подхода.

9.3.2. Медицинският триаж на мястото на инцидента може да включва при налични условия и искане към диспечерския екип на координационната централа за осигуряване на допълнителен(и) мобилен(и) екип(и), на мобилен(и) екип(и) с по-висока компетентност или на екип за въздушен транспорт.

Систематично и граматическото тълкуване на цитираните разпоредби, не могат да доведат до заключението, че триаж на мястото на инцидента се извършва във всички случаи. В цитираните норми липсва предписано задължително поведение на адресатите им за извършване на медицински триаж на място, както се приема от административнонаказващия орган. В тази връзка, неотразяването на триажна категория не съставлява административно нарушение по чл. 116б, ал. 1 от ЗЛЗ, тъй като не се установява нарушение на разпоредбите на закона или нормативните актове по прилагането му.

За да възникне основание да се ангажира административнонаказателната отговорност на лицето по чл. 116б, ал. 1 от ЗЛЗ е следвало- актосъставителят и административнонаказващият орган да посочат разпоредба, която да изисква отбелязването на триажна категория. Това не е сторено, в нито един от обсъжданите актове. Предвид на което, при липсва на правноустановено задължение в цитираната разпоредба, в приетия с нея медицински стандарт, както и в Закона за лечебните заведения, това неотразяване не може да обуслови извода, за осъществено съставомерно административно нарушение по чл. 116б, ал. 1 от ЗЛЗ.

Настоящата съдебна инстанция споделя останалите аргументи, мотивирали първостепенният съд да отмени оспорения акт, като при условията на чл.221 ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН в полза на Н. И. И. следва

да бъдат присъдени направените разноси в процеса, които са доказани в размер на сумата от 500 лева и представляват заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2288 от 16.05.2023г. на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 2655/2022г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на Н. И. И. с ЕГН [ЕГН] направените в хода на съдебното производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500/петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.